

Η παραπληροφόρη στην υπηρεσία των αντιδημοκρατικών μεθοδεύσεων

του Γιώργου Τσαπόγα

«Αν μον ἐλεγαν να διαλέξω ανάμεσα σε μια κυβέρνηση χωρὶς εφημερίδες και σε εφημερίδες χωρὶς κυβέρνηση, θα προτιμούσα ασφαλῶς το δεύτερο».

(1787 - Θωμάς Τζέφερσον)

Από το 1787 που έλεγε τα βαρυσήματα αυτά λόγια ο τότε Αμερικανός Πρόεδρος, επαναστατικές μεταβολές σημάδεψαν την ιστορία του κόσμου. Δημοκρατικά, απολυταρχικά, σοσιαλιστικά και προπαντός φασιστικά καθεστώτα, διαμόρφωσαν την αντιληφή, ότι η μαζική πληροφόρηση είναι συνακόλουθο της εξουσίας, που τελικά μπορεί να γίνει ένα τέρας της εξουσίας. Και με την ίδια αντιληφή προσπάθησαν να ενσωματώσουν τη μαζική πληροφόρηση στους κρατικούς μηχανισμούς ή να την ποδηγετήσουν για την εξυπηρέτηση των σκοπών τους. Και όπου τα καθεστώτα είχαν δημοκρατικό και φιλευθρικό χαρακτήρα, η ποδηγέτηση αυτή οπωδήποτε βλαπτική για την αντικειμενική ενημέρωση- δεν είχε τις καταστρεπτικές διαστάσεις που πήρε στα ολοκληρωτικά καθεστώτα.

Φρικαλέο παράδειγμα αποτέλεσε η ομαδική πλύση εγκεφάλου και η «κατασκευή» συλλογικής συνείδησης, στα όρια της παράνοιας, που εφαρμόστηκε από τον κυντσό διάβολο της ναζιστικής προπαγάνδας, τον Γκαίμπελ, για λογιαριασμό της χιτλερικής θηριωδίας, του επιθετικού επεκτατισμού, των μαζικών εγκλημάτων.

Αποποσανατολισμός

Έτσι, από την πληροφόρηση οδηγήθηκαμε στον ολισθηρό δρόμο της παραπληροφόρησης, από την αναζήτηση της είδησης στην πηγή, στην κατασκευή ειδήσεων, με βάση συγκεκριμέ-

νες επιλογές, σκοπιμότητες και επιδιώξεις. Η επικινδυνή αυτή αντιληφή που βρήκε εκτεταμένη εφαρμογή στο δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, σημάδεψε και τις μεταπολεμικές εξελίξεις, ιδιαίτερα κατά την περίοδο του ψυχοδύ πολέμου, των εντάσεων και κρίσεων, του φοβερού ανταγωνισμού των εξοπλισμών, της συγκάλυψης των επιθετικών σχεδιασμών. Παράπλευρα με τα εργαστήρια κατασκευής των μέσων μαζικής καταστροφής, λειτουργησαν και λειτουργούν, τα κέντρα παραπληροφόρησης με διπλή επιδιώξη:

- να διαποτιστεί το κοινωνικό σώμα με τις έννοιες της βίας, της επιθετικότητας, του πολέμου, για να τις αποδεχτεί σταδιακά ως βιολογικά, περίπου, στοιχεία, και
- να υποβαθμιστεί ο όρος των κινημάτων ειρήνης, να συνοφαντηθεί, διαβληθεί, και στην καλύτερη περίπτωση να αντιμετωπίσουν οι

δραστηριότητές τους, ένα τείχος σιωπής.

Πλύση εγκεφάλου

Η σημερινή αριότητα των μαζικής ενημέρωσης, η παγκοσμιότητα μεταφοράς μηνυμάτων μέσω ενός πλέγματος δορυφόρων και άλλων σύγχρονων τεχνικών, υποδηλώνει τις φοβερές δυνατότητες πληροφόρησης, αλλά και παραπληροφόρησης. Στεγανά δεν υπάρχουν, τα γεωγραφικά και πολιτικούδεολογικά σύνορα δεν αποτελούν εμπόδιο και το μήνυμα φτάνει ως τα απότατα όρια του κόσμου και εισβάλλει ως τα άντα της οικογενειακής εστίας, και κινήσις, ως τα άντα του εγκεφάλου και της ανθρώπινης συνείδησης, οδηγώντας σε μια σειρά εξαιρητικών αντανακλαστικών.

Κλασικό παράδειγμα μαζικής παραπληροφόρησης, αποτέλεσε η εικόνα που μετέφερε μονοπολιακά σ' όλο τον κόσμο το αμερικανικό τηλεοπτικό δί-

Ο Γ. Τσαπόγας είναι δημοσιογράφος και Γεν. Γραμματέας της ΕΚΚΛΗΣΗΣ της ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ.

κτυ CNN από τον πόλεμο του Κόλπου. Επιδίωξη να μεταβληθούν οι ανά τον κόσμο τηλεθεατές σε παθητικούς δέκτες μιας αποστειρωμένης εικόνας του ολέθρου και να μεταβληθούν σε ανεγκεφαλά πλάσματα της φαντασίας του 'Οργουνέλ που «δειλοί και άφουλοι αντάμα» δεν αντίδρουν, άρα συνεργούν παθητικά. Το ίδιο επιλεκτικά, κατά περίπτωση μεταφέρονται οι εικόνες και οι ειδήσεις από τις πολεμικές συρράξεις στη Βοσνία.

Παράλληλη επιδίωξη να καλλιεργηθεί η αδράνεια και απαισιοδοξία και να οδηγηθούν οι δημοκρατικές δυνάμεις στην ηπιότατεια και την αδράνεια. Και ακόμα να καλλιεργηθεί, ότι οι αρχές της ημικίς και της νομιμότητας της Διεθνούς Κοινότητας θα εφαρμόζονται επιλεκτικά, όπως π.χ. στην περιοχή των πετρελαίων και όχι στην Κύπρο.

Σύγχρονη εξάλλου επιδίωξη, να προβληθεί το σχήμα της «νέας τάξης» ως περιέχον και όχι ως περιεχόμενο, για να αφήνει τη δυνατότητα περιστασιακών παρεμβάσεων και ανέλεγκτων και επικίνδυνων χειρισμών. Στην εισβολή αυτής της παραπληροφόρησης, τα διεθνή και τα εθνικά κέντρα λειτουργούν ως συγκοινωνούντα δοχεία, αναπαράγοντας κατευθυνόμενα στερεότυπα. Τρανή απόδειξη γι' αυτό αποτελούν τα προγράμματα των ελληνικών κρατικών, αλλά και ιδιωτικών τηλεοπτικών σταθμών, μεγάλο μέρος των οποίων καλύπτεται από τανίες υποκουλτούρας που προβάλλουν πράξεις βίας, επιθετικότητας, φόνων, χρήσης ναρκωτικών, σαδομαζοχιστικών πράξεων κ.λπ. Τελικό αποτέλεσμα αυτών των προγραμμάτων, είναι ο συλλογικός εθισμός και η παθητική αντιμετώπιση

αυτών των ακατανόμαστων πράξεων και η ψυχολογική αποδοχή της ευρύτερης επιθετικότητας, όπως εκδηλώνεται στις πολεμικές συρράξεις.

Μαθήματα βίας

Είχαμε την υπομονή να κάνουμε μια στατιστική αποτίμηση αυτών των στοιχείων σε εικοσιτετράωρη βάση. Με μέσο όρο εκπομπής κάθε σταθμού τις 16 ώρες την ημέρα, έχουμε διάρκεια συνολικών εκπομπών 240 ώρες.

Στον υπολογισμό μας περιοριστήκαμε σε μια μόνο δίωρη τανία ανά σταθμό, με τέτοιο περιεχόμενο, άρα σε 30 ώρες συνολικά την ημέρα από τους 15 αυτούς σταθμούς προβολής ενός ογγίου εγκληματικών πράξεων που σημαδένουν βάνανσα και τα ανυπεράσπιστα ακόμα πλάσματα της τρυφερής ηλικίας. Κατά το διάστημα των 30 αυτών ωρών την ημέρα, καταμετρήσαμε 75 πτώματα, 254 εγκληματικές πράξεις, 40 βιασμούς και όλα αυτά στην ειδεχθέστερη μορφή τους. Την ίδια αντιστοιχία θα μπορούσε να αναζητήσει κανείς και στην έντυπη πληροφόρηση.

Παιχνίδια ράμπο

Πρέπει να υπογραμμίσουμε ότι η τέχνη της παραπληροφόρησης εκφράζεται σήμερα με νέες τεχνικές και ψυχολογικές μεθόδους που την καθιστούν ακόμη πιο επικίνδυνη, σε ότι αφορά την αναπαραγωγή της βίας ή την υποβάθμιση και παραποτήση του χαρακτήρα των φιλειρηνικών δραστηριοτήτων. Είναι χαρακτηριστική η μεταφορά των εικόνων αυτών βίας και σε ότι αφορά στα παιδικά παιχνίδια. Η αγορά έχει πλημμυρίσει από πολεμικά παιχνίδια που είναι πιστά αντέχονται και άλλων σύνεργων του εγκλήματος, με αποκο-

ρύφωση τα Transformers, δηλαδή παιχνίδια - που με κατάλληλους χειρισμούς του παιδιού μετατρέπονται σε μηχανές του ολέθρου, αναπαράγοντας έτσι, αντίστοιχα πρότυπα τανιών «ΡΑΜΠΟ». Και είναι προβλέψιμο ότι σε λίγο, η αγορά θα γεμίσει από πυράλοντας-παιχνίδια τύπου «ΣΚΟΥΝΤ» και «ΠΑΤΡΙΟΤ», διατηρώντας στη μνήμη του παιδικού κόσμου τη φρίκη του πολέμου του Κόλπου.

Αποτελεί εξαιρετικά αρνητικό φαινόμενο το γεγονός ότι η Παιδεία που θα μπορούσε να ενισχύσει τις αντιπάσσεις σ' αυτή τη επίθεση παραπληροφόρησης και να λειτουργήσει ως ανάχωμα, καλλιεργώντας την έννοια του ενεργού πολίτη, δεν έχει αναλάβει τις δικές της ευθύνες. Ένας λαός απαδεύτος δεν μπορεί παρά να είναι έρμαιο χειραγώγησης και συνεπώς, θύμα παραπληροφόρησης.

Η είδηση ως προϊόν

Επικρατεί μια εξαιρετικά επικίνδυνη αντίληψη - που βρίσκεται αντίθετους τους πραγματικούς λειτουργούς της δημοσιογραφίας, ότι η είδηση είναι ένα προϊόν και ένα προπέτασμα που φέρνει περισσότερα χρήματα στο ταμείο της εκδοτικής επιχείρησης, και των διαδικτύεοπτικών μέσων, προσελκύοντας διαφημίσεις, ή εξυπηρετώντας σκοπιμότητες συμφερόντων.

Και αυτή η αντίληψη εκπορεύεται από συγχροτημένα κέντρα που τείνουν να ταυτιστούν με την εξουσία σε οικουμενική και εθνική διάσταση.

Και αν πρόκειται να αντιδράσει κανείς στην οργανωμένη και διαβρωτική παραπληροφόρηση, αυτό δεν μπορεί να γίνει παρά με την ενιωθητοποίηση, την ενεργοποίηση και την αντίσταση του κοινωνικού συνόλου και με την ενίσχυση των δημοκρατικών θεσμών. Η εκπαίδευση σε όλα τα επίπεδα, η εκκλησία, οι κοινωνικοί φορείς, η πολιτεία, τα κόμματα, οι ενώσεις συντακτών, πρέπει να συντονίστονται τις δραστηριότητές τους, ώστε η καταγραφή των γεγονότων να γίνεται στην πηγή τους και όχι στα χαλκεία όπου κατασκευάζονται, παραποτώνται και διοχετεύονται, δηλητηριάζοντας την κοινωνία κατά τη συνταγή του Γκαϊμπελς «Λέγε, λέγε ψέματα. Κάποιοι θα τα πιστέψουν στο τέλος».